

Oglasi, pripostana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oglase itd. šalju se naputnicom ili položnicom pošt. Stedionice u Beča na administraciju lista u Pulj.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne prima, neka to javi odpravničtvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izravna napiše «Reklamacija».

Čekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

«Slogom rastu malo stvari, a nesloga sve pokvari». Narodna poslovice.

Izlazi svakog utorka i petka
o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, nepodpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.

Pretplata za poštarinom stoji:
12 K za obično ; na godinu
6 K za sečuba ; od 3— na
ili K 6—, oca ; pol godine,
Izvan carevine više poštarina.

Pojedini broj stoji 10 h. koli u
Pulj, toli izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici
Giulija br. 5 te prima stranke
osim nedjelje i svetkog vralj dan
od 11—12 sati prije podne.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stjepo Givić. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Pulj. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru

Englezke grozote u Transvaalu.

Prijatelj našega lista g. Eugen Pavlinić iz Kastva u Istri, opisuje nam mučeništvo, što su ga pretrpjeli dolazkom englezkih četa u Johannesburg naši zemljaci. Obširno pismo, što ga niže priobćujemo napisao je naš zemljak — kako sam kaže — u oceanu, te nije ni sam znao gdje će ga moći predati pošti. Pismo nosi poštarski pečat Vlissingen (Holandija) 21. augusta 1900.

Nadamo se, da će, prof Gohuchowski, kao ministar za izvanjske poslove znati i htjeti učiniti svoju dužnost, te se odlučno zauzeti za ove naše mučenike.

Medjutim eto navedenog pisma:

Veleštovani gospodine uredniče! Ovim Vas molimo, da dosad nečuvani, akoprem žalostni događaj, u Vaš cijenjeni list uvrtiti izvolite. Možebiti ste jur obavješteni o kritičnom ovom događaju, no ipak onaj, koji za pravo trpi i trpiti mora ne može, a da ne uzme pero u ruke, da izkaže, kako je trpio na pošternju, koje je bogatu i siromaku najmilije, na obitelji, na imovini, na zdravlju itd.

Proživismo dane od početka bursko-englezkoga rata u Johannesburgu, možemo reći u središtu burskih tabora, mirno i zadovoljno, a da nismo niti znali za tako zvane prieko i ratne sudove, dok na 31. svibnja i t. g. ne udjose u naš grad Englezi, ovi oholi i kletki dušmani.

Nije im pošlo za rukom utjerati Bure u koji rok, pa se sada svete na siromasnom kao janjad, a mirnom i pošternom narodu, koji je iz daleka svijeta u Johannesburg došao, prisiljen okolnostima, da si naime pošternim načinom uzmogne po svijetu zaslužiti koru kruha, koja mu kod kuće manjka, da prehrani sebe i svoje.

Ja sam sirota bez velikih skola, prosti zanatlija, no ipak znam, što je rič, koju kad zadam, ne bi pogazio, pa me stajalo glave. Ali svega toga nema kod Engleza, kad se radi o osveti.

Englez pošto nam je dozvolio da ostanemo tu i pošto nam je dao dozvolnice, za koje smo morali plaćati po osobi dva i pol šterlina, uz uvjet naravski, da stojimo mirno slušajući zakone i naloge, — evo nas na jedared pograbili bač u tamnicu te odvede u Evropu bez ikakova predhodnog obavještenja, prave i nečuvene pod bajmetami po blatnim i smradnim kaznionama, po vagonima za marnu i na loretnom brodu strpane kao blago.

Bilo je to 13. srpnja t. g. u petak u 7 sati na večer. Kako radnje nije bilo, pošto je Englez sve rudokope zatvorio, a dozvoljeno je bilo boraviti na ulici do 10

sati na večer, otišao sam do mog prijatelja po prilici 1000 metara od mog stana. Tu nas je bilo više, ali na jednom oko osam sati dodje vojnička straža sa jednim časnikom, koji je držeč revolver u ruci, zapovjedio, da svaki, kojemu je život drag, stoji mirno na svom mjestu, dok on ne pregleda, da li imademo svi dozvolnice.

Pošto je to pregledavanje obavio na brzu ruku i ne mareć za one, koji su bili bez dozvolnice, jer su stanovali u istom dvorištu te tako došli, ne sluteci zlo, i bez kaputa, naredi, da se dozove veći odjel vojske. Mi nismo bili u strahu, jer smo znali, da nismo ništa skrivili, ali smo se čudom gledali, kao da hoće jedan drugoga da pita: „Znaš li, što će ovo biti! Da nije koja dozvolnica načinjena pod tujdim imenom?“ Dok mi još tako začuđeni stojimo eto već pojačanje straže i nas odvedoše na redarstvo. Tu nam popisahu imena i hajde s nama u toranj tvrđve od Johannesburga. Onako očajni, ne znajući ni kamo, ni zašto nas vode. Skoro smo jedan drugoga krivilo, da je valjda nešto počinio. Mi pitamo častnika, pitamo stražare, da zašto nas zatvaraju, ni na jedan ne će da kaže ili nezna kazati. Stupali smo do tvrđjice, a sa sviju strana privadjahu slične skupine napšenika, da nas je na koncu bilo preko 360 osoba. I sve nas u zatvor strpaše. Tu je bilo afrikanških i amerikanških narodnosti, pa Niemaca, Talijana, Francuza, Grka, Rusa, Holandeza itd.

Mi smo molili častnika, neka nas pusti pod stražom kući, da si uzmemo potrebne stvari kao na primjer papire, novce itd. Odgovor je bio vazda jedan, da naime nije dopušteno.

Nakon dvie noći i jednog dana i pol dodje nalog, da se poredamo po četiri u red. Zatim nas vojnici okoliše pa hajde. Dodjemo na kolodvor, bilo je to u nedjelju dne 15. srpnja u 2 sata poslie podne.

Tu smo vidjeli, da idemo nekuda iz Johannesburga. Ali kuda, toga nije nitko znao. Tužna li prizora! — Plaču od nekih žene, plaču djeca! Vode im bez ikakva uzroka njihova hranitelja! Plaču i odvažna mužka lica, gdje moraju da ostave sve svoje milo i drago, svoj mirni dom, svoju drađu djecu i milu si ženu, a da im nije dozvoljeno niti da se izljube s njima, koje možda već nikada ne će vidjeti! A uzrok? A cilj?!

Onomu, koji nema ni žene ni djece, niti ikoga u Johannesburgu, ipak je takodjer zlo, jer je ostavio sav svoj novac ondje, što ga je mučnim radom privredio. Ima ih, koji su već deset do petnaest godina stapanjali u Transvaalu, i sada su morali sve ostaviti, a da nisu tako rekunili vrata zatvorili. Mnogi ima skladište robe i njega groznica hvata, kad pomisli, kuda mu prodje imetak, što ga je stekao na pošterni način! Sve će ti biti odneseno i draga slika, i uspomena koja i pisma, a da nemaš kome niti da preproučiš, da pripazi. Nemas ništa, da se izkažeš kasnije, da si ovo i ono imao i ondje ostavio!

Ali, što ćeš?! Sili se je pokoriti! Muči i čekaj, hoće li ti odkuda tražak nade sinuti. . . .

Na četiri sata krenemo put nepoznatog cilja. U četvrtak dne 19. srpnja u 3 sata u jutro stigli smo svi iznemogli, slabo hranjeni i ozehli bez dobre robe i bez pokrivača, vozeć se u otvorenih vagonih za stoku u East-Lozon u Kapskoj. Tu smo čekali pod jakom stražom do 10 sati u jutro i onda s nama pod jakom stražom u pripravnju već slanom posteljenu barku na kojoj se obično odprema karbid. Naslagali nas, da smo bili jedan do drugoga te nas odvedu do parobroda „S. S. Hawarden-Castle“, koji je stajao jedan kilometar od obale. Kada su našu barku prikopčali uz parobrod, moradosmo dolje na dno sići, gdje su slanom pokrili podove. Sve je užasno zaudaralo, te je bilo puno nečisti i puno odpadaka. Zavrtili nam i zrak te malo da se nismo svi ugušili. Možete si misliti, više od 300 ljudi. Tu je bilo zaglušne vike, ali sve uzalud. Tada negda otvoriše i mi vidimo, da smo pred velikim parobrodom. Već smo se ponadali, da će nas pustiti na zrak. Ali da; narediše, da idemo gore, gdje su nas metnuli na koš i parno dizalo nas poput stoke prenese na parobrod. Tu jedva da prepoznasmo jedan drugoga. Svi probledili kao krpe, otrcani, nečisti, neoprani, da ti se koža ježi. I opet idemo na put, a neznamo kuda. — U sobotu poslie pole dodjismo u Simons-town blizu Capetowna ili Kapskata. Tu odmalu pisasmo austrijskom generalnom konzulu Hirschtu. Ovaj dodje sutra dan, ali ne pomogne ništa. Popiše naša imena i od kuda smo i kako je dugo tko bio u Transvaalu i što je ondje ostavio. Kaže nam, da misli, da će nas odvesti u Englezku. Javiti će sve našoj vladi. Tužismo se, da nemamo potrebnih stvari, ni robe, ni ohruc, ni česlja ni sapuna, ni noža, ni vilicu. On kaže sve kapetanu, i mi dobijemo bar nož i vilicu. Pozdravi se zalim s nama te ode i mi ostadosmo ipak malo utješeni, kao kad boliestnika pohode u bolnici.

Nas brod uzme od ravnoga broda „Doris“ karbun i druge potrebne stvari pa 26. istoga mjeseca kreće opet put nama nepoznatog cilja.

Nakon tolikog puta po tamnicama, željeznicama i parobrodima, dodjismo na otok St. Vincence, na portugizki posjed. Bilo je to 10. kolovoza. Svi podrapani, puni — sram nas je kazati — gamadi. Ta nije čudo! Već se mjesec dana vozimo, a da se nismo presvukli. Sveudilj ne znamo kuda ćemo. Odovud je bio put nešto holji, jer su nam dozvolili, da se bar peremo i da u košulji ostanemo, dok nam se oholo osuši. Bilo nas je iz naših hrvatskih krajeva 34 i jedan Čeh. Svi smo oslabili i izgubljeni, ako nas ne odštete za naše gubitke. Tu nam može samo vlada pomoći, ako uzrađi, kakolreba. Evo pisemo olovkom i na krpica. pa se ne možemo nego na Vas obratiti te ćemo ovaj list odpremiti tek onda, dok doznamo kuda će s nama.

Krenuli smo subotu 11. kolovoza u 3 sata po podne iz St. Vincence. Ovaj list nemožemo odpraviti prije nego stupimo na kopno, te kad doljemo javiti hoću u

istom listu, prije nego ga odprenim, sa pozdravom ostajem na širokom oceanu vama pokorni sluga

Eugen Pavlinić
iz Rubeš, Obečina Kastar.

Evo imena svih naših zemljaka:
Iz Kastva: Eugen Pavlinić, Mate Posčić, Josip Dubrović, Ivan Jurdas, Josip Tuhtan, Josip Armanini.

Iz Brguda: Josip Stipančić.
Iz Novog: Josip Ježić, Juraj Marčić, Mate Mažuranić, Eduard Ivanović, Mate Sokolić, Rajmond Marčić, Josip Baričević, Agustin Potočnjak, Radišavl Sokolić, Ljudevit Sokolić, Ivan Perčić, Ivan Sokolić, Venceslav Sokolić, Kuzma Paladin.

Iz Brikara: Josip Slipić, Mate Blažičević, Ivan Škiljan, Milovil Bernić, Pavao Bernić, Filip Pilaš, Martin Barac.
Iz Ireljina: Luka Šubat.
Iz Grobnika: Franjo Jurečić.
Iz Sušaka: Kazimir Vidas, Anton Doričić, Anton Rahelić.

Iz Rieke: Vjekoslav Dečaro.
Iz Drenove: Josip Selice.
Iz Trsta: Aleksandro Lazzari.
Iz Trsata: Klemento Doričić.
Iz Brača: Petar Simonović, Jerolim Jutrović, Nikola Kirigin.
Iz Kotora: Marko Vukasović, Marko Barizon.

Iz Kastela: Spiro Pašić.
Iz Grabovca: Ivan Baleta.
Iz Podgore: Ivan Lelice.
Iz Janjine: Ivan Jasprica.
Iz Pijaveine: Agust Brasić.
Iz Solte: Stipan Franko.
Iz Cresca: Franjo Sasić.
Iz Lošinja: Franjo Gerčanić, Ivan Pčinčić, Luka Škopinić.
Iz Ceske: Beldrich Čapek.

DOPISI.

Šilo (otok Krk) polovicom kolovoza 1900. — Čovjek bi mislio, da smo sretni, da nam nisu ne manjka, jer uvijek sutimo. No tomu nije tako.

Nerodica nas godimice tlači, životarimo samo tim što prevazišno ladjama „malet“ na Rieku, Opatiju itd.

Ribarenje je skoro propalo. Pred dve godine unaholi smo visoku pomorsku vladu u Trstu, da nam dade jednju sveštiju na našem pristaništu — koja je od najveće potrebe, navlastito u zimsko doba kad u našem moru bjesni bura.

Ta naša molba je negdje zaspala, pošto nismo dobili nikakva rješenja.

Možda visoka vlada čeka, da se dogodi kakva nesreća, kako je to već običaj u . . . Kini?!

Gg. zastupnike na carevinskom vieću najljubnije molimo, da se upitaju glade te sveštijke.

Čim prije, a mi se opet najavisno iz Šila.

Bodulski Bič.

Zadar, 26. 8. 1900. — Dragi gosp. uredniče! Ajde, da vam se ja i opet javim nakon duge šutnje iz ovog „lemba d'Ulatia“. A što da vam pričam o Zadru. Po mom povratku iz tufjine našo sam

ovdje još uvijek iste prilike. Dobri Zadranj još uvijek misle, da im je kraljem prije Umberto, a sad Vittorio. To su pokazali i za kobne smrti talijanskog kralja. Ovdje vam bijaše pravi „Lutto nazionale“. Sve u crnome, sve u koroti. „Corriere nazionale“ predstavnik irredentizma pisao je čisto i bistro „Preghiamo per il nostro re e per la nostra patria“. „Corriere“ napada u svakom broju stare tolomaše. Braća se grizu, familija je pomahnitaka. Gospodu Corrieriste valjalo bi poslati u sibensku ludnicu. Ti ljudi upravo misle, da u Dalmaciji više Hrvata nema. U svakome broju psuje la minuscola colonia croata ed il forestierume croato. Da nas nazivlju minuscola (sitnom) imaju pravo. U Zadru imaju veliki broj Hrvata, pa i hrvatskih trgovaca. Ti Hrvati (osim malenog broja) govore uvijek vani hrvatski u talijanskom prevodu, a hrvatski trgovci ne samo, da imaju talijanske nadpise, već i mnogi imaju imena napisana talijanskim pravopisom.

Jedina tvrdka Corak i drug. imaju hrvatske nadpise. Daklem svemu zlu smo sami krivi. Zato je i pravo, da nam lome koplja na hrvatskim društvima, kad misle da smo slabi. Osviesticmo se, jednom kazimo, da smo ljudi, pa će i naši protivnici u Zadru povući rogove. Neki dan su bili riješeni oni nadobudni mladi ljudi, što su stlomili koplje na društvu „Sokolu“. Živila pravica! Predsjednikom dalmatinskog sabora bit će imenovan dr. Ivčević. — Do pismenog vida.

Vaš Dragan Zoranić.

Franina i Jurina.

Fr. No, pak da ni svet nopak?
Jur. Kako to misliš?
Fr. A lepo, mošćeniki Hrvati su šli va Rim, a Talijani su doma ostali.
Jur. Morda te tamo prodat te dive mošćeniki Talijane.
Fr. Dragi ti, mare tamo za njih kako i za lanjski sneg.

Razne vijesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Ministar izvanjskih posala grof Goluchowski bijaše primljen dne 29. t. mj. od Njeg. Veličanstva u Islu na podulju audienciju. Ministar bijaše kasnije uz rumunjskoga kralja Karola pozvan na carsku goštbu.

Bečki list „Information“ koji dolazi često u doticaj sa vladajućimi krugovi, donasa dopis iz Praga, u kojem se poriče neuspjeh pokušaja ministra-predsjednika dra. Koerbera o izmirenju stranaka u Českoj. Ministar-predsjednik da kani predložiti svoju osnovu glede izravnanja spora českomu narodnomu vieću, u kojem su zastupane sve stranke českega naroda — osim radikalno napredne stranke. Sve te stranke stoje na temelju českega državnoga prava, i sve će složno ustati protiv sadašnjem ministarstvu, za koje znadu, da je više sklono Niemcem nego li Čehom i u obće Slavem. O tom neima dakle dvojbe, da će te stranke staviti vladi takove zahtjeve, da ona, neodlučna kao što jest, neće na nje pristati. Dok se pako neodovolji opravdanim težnjam českega naroda, dotle neima

nade, da bi carevinsko vieće moglo mirno nastaviti svoje djelovanje. U tom smislu izjavili su se prošlih dana prvaci českega naroda na sastancih i taborih, koje su na raznih injestih obdržavali.

Tako bijaše dne 26. t. mj. veliki tabor svih českih stranaka na povjestajskom brdu Rip. Novine pišu, da bijaše tuj prisutno 25-30.000 osoba. Prvi je govorio dr. Gregor. Zastupnik Baxa govorio je vrlo oštro izjaviv, da Čehom nije stalo do carsva i da je uništenje parlamenta prvi korak k postignuću českega državnoga prava. Dr. Sedlak zagovarao je slogu između Staro- i Mladočeha. Na koncu bijaše prihvaćena rezolucija, proti odjeljenju jezikovnih područja Českoj i za jednako i izravno izborno pravo za sve državljane.

Istoga dana bijaše drugi tabor u sumi kod Nahoda nedaleko pruske granice. Od mladočeskih zastupnika bijahu prisutni dr. Herold, dr. Dvoržak i Formanek. Prvi uze riječ dr. Herold, koji se je glavno oborio na njemačke pretjerane zahtjeve. Česki narod — reče — vodi borbu proti proširenju Niemstva. Nije to mjestna borba, nije borba za Česku u Austriji, već je to borba za čitavu budućnost Europe, da ona nepostane njemački posjed. Mi moramo noružavati u Českoj narodnu vojsku za odlučni čas. Svom odlučnosti valja nam se pripraviti na čas, kada će se odlučiti, hoće li se na crkvi sv. Vida u Pragu vijati zastava sv. Vaelava ili pruski barjak. Konačno bijaše prihvaćen predlog, da se zabaci Koerberove jezikovne naredbe i da se zahtjeva narodnu ravnopravnost.

Iz Budimpešte javljaju, da su koli Slovaci toli Srbi Ugarske zaključili, da će na pacuti dosadašnju pasivnu politiku, te da će jedni i drugi kod budućih izbora postaviti svoje kandidate za peštanski sabor.

Crna Gora. Iz Cetinja javljaju, da je tamo stigao odaslanik ruske vlade, koji ina proučiti financijsko stanje kneževine, te vladi crnogorskoj dati savjete, kako da poboljša loše financije zemlje.

Srbija. Usljed molbe kraljice Drage odlučio je kralj Aleksander podijeliti obćenito pomilovanje svim političkim zločincem na rodjendan kraljičin dne 12. septembra.

Zastupnikom Srbije za kneževinu Bugarsku bijaše imenovan bivši srbski ministar Gjata rodom iz Dahnacije.

Srbski generalni konzul Barlovac u Budimpešti bio je ovih dana u Biogradu od kralja Aleksandra primljen u audienciju. Prije polaska u Biograd razgovarao je konzul u Pešti sa razkraljem Milanom i odatle se zaključuje, da je konzul pošao u Biograd za to, da izmiri sina sa otcem t. j. Aleksandra sa Milanom. Ovaj da se je obvezao, da će se stalno nastaniti izvan Srbije na trazi, da mu se godišnja plaća povisi na pol milijuna franaka. Do sada uživao je naime plaću od 360.000 franaka. Odalle bi reć, da je Milanu stalo više do povišenja plaće nego li do izmirenja sa sinom.

Bugarska. Iz Sofije brzojavljaju, da su jučer odputovali put Carigrada ministri Paprikov i Radoslavov, predsjednik narodne skupštine i gradski načelnik, da tamo prisustvuju proslavi vladalačkog jubileja sultana Abdula Hamida. Osiun toga da će toj proslavi prisustvovati posebno odaslanstvo kneza Ferdinanda sastojeca od više pobočnika i deputacija u Bugarskoj živućih muhamedanaca pod vodstvom turskoga povjerenika.

Između Bugarske i Rumunjske nastali su zadnje doba napeti odnošaji radi toga; što bijahu u Rumunjskoj počinjena nekoja politička umorstva, koja pripisuju Rumunji bugarskim podanikom i macedonskim ustanam. Ta napetost postigla je zadnjih dana (tolik stupanj), da se je već govorilo o predstojećem ratu između tih država.

Italija. Kraljubojska Bressi, bio je prekučer osuđen od Milanske porote na doživotnu zatvoru, a prvili sedam godina sprovesti će osamljen u posebnoj izbi. Porola ga nije osudila jednoglasno, već samo

sa većinom glasova. Ilustracija talijanskih odnošaja i tumač mišljenja u Italiji!

Južna Afrika. Kod mjesta Bergendal sukobili se dne 27. t. mj. Buri za englezkimi četami, koje je predvodio general Buller. Buri bijaše vrlo žestok. Sve narvale Engleza odbiše. Buri junački, nu sledjećeg dana moradaše svoj položaj napustiti radi neprijateljske premoći. Po najnovijih vijestih združuje se predsjednik Steyn i Krüger, koji su pripravnici na čelu svojih četa uztrajati do skrajnosti u borbi za slobodu svoje nesretne domovine.

Dogodjaji u Kini. „Daily Telegraph“ ima iz Sangaja: Dne 23. tek. pretrpjeli su Kinezi kod Tehašaja veliki poraz. Princ Tuan i 1500 vojnika bijaše ubijeno. Sva vojska bijaše stjerana preko granica pokrajine Čili. Sveze među Pekingom i Tjensinom opela su prekinute. Vest o uzapćenju cara i carice ne potvrđuje se.

Mjestne:

Veliki koncert glazbe c. i kr. mornarice bit će u nedjelju na 8 sati večer u vrtu restauracije „Stadt Pola“ (Čitaonice). Uglaznina 1 kruna po osobi. Čisti dohodak namijenjen je mirovinskoj zakladi kapelnika vojničkih glazba. U slučaju slabog vremena, bit će koncert u čitaonickoskolskoj dvorani.

Pokrajinske:

Imenovanje. Perovodni vježbenik kod c. kr. namjestništva u Trstu grof Ernest Dandini de Sylva imenovan bijaše c. kr. namj. perovodjom.

Vjenčani se. Naš zemljak g. Josip Sinčić, iz Spinčić, občina Kastav, prvi ministina na yachti hrvatske vlade „Margita“, vjenčao se dne 26. t. mj. sa gđicom Fanom Rumanac u Bakru. Čestitamo!

Imenovanje. Ministar financija imenovan je c. kr. porezne nadzornike gg. Valentina Marušića i dr. Iv. Morošinića višimi poreznimi nadzornici u okružju tršćanskog financijskoga ravnateljstva.

Promjenio stan. Javljamo svim, koje bi to zanimati moglo. da se je g. dr. Frane Mandić, liečnik u Trstu, dne 24. augusta preselio u ulicu „Cassa di Risparmio“ br. 2 nad restauracijom kod stare borse.

Javni sastanak pod milim nebom priređuje političko društvo „Edinost“ dne 2 septembra u 10 sati u jutro u vrtu slovenske škole kod sv. Jakova u Trstu. Razpravljati će se među ostalim o pitanju slovenskih pučkih škola u gradu Trstu i o predstojećem popisu pučanstva.

Dne 12. kolovoza umro u Malom Lošinj, nakon dugotrajne i teške bolesti, providjen otajstvi vjere svete, g. Fran Corsano, pomorski kapetan. Pokojnik bio je od onih riedkih u Lošnju, koji se nisu otudjili sladkom majčinom mlieku. — Bio je osvjeđen Hrvat. U svakoj priiki bio je shorom i tvorom u pomoći gdje se je radilo o narodnoj stvari. Poštenjak od glave do pete. Od postanka Čitaonice, bio je vriedni član.

Zeljno bi očekivao „Našu Slogu“, dapače na smirnoj postelji, kad nije više mogao čitati, dao si ju pročitali svu od početka pa do konca, od svoje dobre supruge gospodje Adele. — Koliko bi ga razveselila koja narodna stečevina, toliko bi ga razalostile spletke naših protivnika. Jednom riečju bio je pravi Hrvat. O dohri Frane, bila ti lahka hrvatska zemljica koju si toli žarko ljubio. Moli se svevišnjemu da već jednom sinu bolji dan biednom istarskom patniku! Vjertni Ti pokoj!

Čast saboru Istre! U talijanskim novinah čitamo, da je rumunjski list „Romania“ iz Bukarešta pohvalila talijanske zastupnike na istarskom saboru, koji su predložili, da se u Sušnjevcu ustroj rumunjska škola. Rečeni list da je uzkliknuo: „Čast saboru Istre! Čast gospodi Scampicchio i Gambini, koji su onako vatreno zagovarali stvar naše braće“!

Kad bi rumunjski list znao koliko je našim Talijanašem stalo do Rumunja, nebi im zaista u čast klicao.

Iz Klane nam dolazi tužna viest, da je tamo dne 27. t. mj. obitelj vrlor rodofjuba g. Antona Laginja zadesila veliku nesreća, jer mu umrla kći Marija. Pokupila se siročica kano pupoljak cvjeta o prvom mrazu, u osvitku svoje mladenacke dobe — i ta tekar joj bila sedamnaesta godina osvanula.

Vrlim roditeljima naše iskreno saučestće, a tebe Marijo priveo Vječni tamo, gljenu si je sam za svoje angjele pripravio mjesta, — jer si to i ti sama bila. Laguna ti bila rodna gruda!

Grožđe je kiselu?! U tršćanskom „Zidovčicu“ cvili neka židovska prirepina, tobož iz Nove Baške, radi predstojećih občinskih izbora. Kod tih izbora da neće sudjelovati „il partito della maggioranza“ jer da su občinske financije u lošem stanju.

Vjerujemo rado, da stranka tršćanskog „Zidovčicu“ neće u Baški sudjelovati kod izbora. jer njoj je tamo za uvijek odzvonilo i jer se tamo neće nikada više vratiti vremena Dessantichera — neće sudjelovati kod izbora — jer je grožđe kiselu?!

Lov na djake. Iz srednje Istre pišu nam, da su pazinski kraljevi i talijanaši uprizarili pravi lov na djake. Gđjegod nauđuše, da se pripravija kakvo djače za hrvatski gimnazij u Pazinu, obletaju oko njegovih roditelja i skrbnika obećajući, novcem ili grožnjami tako dugo, dok siromaha seljaka nenagovore, da im izručni na milost i nemilost svoje diele. Pri tom igra dakako glavnu ulogu novac, koga ima zemaljska glagajna u Poreču u takove srhbe koliko se hoće. Svakomu obećaju nesamo godišnju podporu ili stipendiju nego i druge svakojake polakšice.

Tako nam je primjerice poznato, da su u Tinjano premutili roditelje dvih naših djaka, koji su kanili u hrvatsku gimnaziju, pak su usljed pritiska i obećanja od toga odustali i upisati će se valjda u talijansku gimnaziju, iz koje će izaći čisti Talijani. Tako rade ti naši prosvjetitelji i u drugih injestih pak će se kasnije hvaliti, da imaju u školi mnogo djaka. Tako je faliko napuniti školu sa hrvatskom djecom, ali je li to pošteno?

Sastanak talijanskoga političkoga društva, bit će obdržavan u Pazinu u nedjelju dne 2. septembra na poldne u Kanusovoj dvorani.

Zastupnik istarske pete kurije, rovinjski odvjetnik dr. Bartoli izvještavati će o radu talijanskih zastupnika na carevinskom vieću.

Tršćanski „Il Piccolo“ od jučer prinjecuje, da je sastanak u Pazinu ujedno počast uspomeni utemeljitelja toga društva pok. dr. Constantini, a da se iz iskazom počasti spaja i jedna afermacija: afermacija prava Talijana na grad Pazin.

Ne izičemo to izazovno pisanje zato, da pobijemo njihovo mišljenje pravo na naš Pazin. Dovoljan dožak o hrvatstvu Pazina, jest naše budno tamošnje pučanstvo, jest pazinska občina u našim rukama, jest činjenica, da šaćica građana, sa hrvatskim prezimenima a talijanskim osjećajem živi od žuljeva hrvatskoga pučanstva, i da propada, dok se naše pučanstvo podize. Drugo nam ne treba.

Donasmo gornju Mališevu izjavu, da upremo prstom na početak provokacija. Na tomu se neće valjda Talijani zaustaviti. Po njihovom o bčaju očekivati je provokacija i u nedjelju u Pazinu u velikom broju. Neka čine što ih volja! Kako budu sijali tako će i žeti.

Ali za svaki slučaj, zabilježimo i zapamtimo, od koje su strane provokacije započele.

Strašan požar. U noći od ponedjelka na utorka buknuo je u Lipi — občina Jelsane strašan požar, koji je uništio 11 kuća i jednu stalu. Stanovništvo je jurve

OGLAS.

Dajem na znanje, da dne 1. septembra otvaram svoju odvjetničku pisarnu u Pazinu u Runkovoj kući blizu suda.

Dr. Šime Kurelič.

Iz drugih krajeva.

Molba kraljici Jeleni. U talijanskom listu „Avanti“ čitamo, da su Slovenci, koji su naseljeni u Italiji (u sv. Petru na Natisonu) upravnili molbu na mladu talijansku kraljicu Jeleni, u kojoj mole, da bi se ona zauzela za njih te im izposlovala slovenskih škola i slovenskih svećenika. Tih Slovenaca imade do 40.000 a neimaju ni škole ni ćuju u crkvah rieb božju u svojem jeziku. Oni se utiču svojoj kraljici, „u čijih žilah teče slavenska krv“ molbom, da im pomogne, da im se smiluje, da ih oslobodi od gotove narodnosti propasti.

Španjolski kralj obolio. Iz Madrida javljaju, da je obolio mladi španjolski kralj Alfonso, te da leži bolestan na krovu parobroda „Girolda“.

Egipatski vladar dolazi u Trst. Iz Budimpešte javljaju, da je od tamno odputovao put Trsta egipatski vladar kedive, koji će se valjda u Trstu ukrcati i odane odputovati u svoju domovinu.

Novi srbski konzul u Trstu. Srbske službene novine javljaju, da je umirovljen sadašnji konzul kraljevine Srbije u Trstu g. Davitscho, a na njegovo mjesto imenovan je generalni konzul Srbije u Ueskuebu i podpredsjednik društva srbskih novinara g. Milosav Kurtović.

Koncert vukovarskih tamburaša nu korist „družbe sv. Cirila i Metoda“ u Istri obdržavan bijaše — kako čitamo u hrvatskih listovih — dne 21. t. mj. u velikoj gostinji Faiglovoj u Vukovaru. Uspjeh koncerta nije nam još poznat.

Tako valja! Zagrebačka „Hr. Dom.“ od dne 21. t. mj. umoljiva sve gostioničare kavanare i křemare koji rabe u svojih prostorijah izključivo žigice družbe sv. Cirila i Metoda, da njoj dopisnicom javst svoje ime i prezime, te ime njihove gostione, kavane ili křeme, da uzmogne njihova imena za koji dan objelodaniti. Tako će barem obćinstvo znati, tko je zaslužio da se ga podupire. Tako valja!

Ženska trgovačka škola u Zagrebu. Hrvatsko trgovačko društvo „Merkur“ u Zagrebu otvara 1. rujna t. g. drugo godišće svoje ženske trgovačke škole, koje će trajati 10 mjeseci, naime do 30. lipnja 1901. U tu se školu primaju gospodje i odrasle gospodjice, koje su svršile barem 6 razr. vře djevojačke ili njoj ravne škole. Predavanja drže poznati strukovnjaci, koji su podjednako prof. na kralj. viřoj trgovačkoj školi u Zagrebu i to svako popodne po 2 sata. Podučavat će se trg. računstvo i dopisivanje, knjigovodstvo, komptoarne radnje, trgovačko i mjenbeno pravo, narodno gospodarstvo i financijalna znanost, te krasopis, a eventualno stenografija i pisanje strojem. Potanka naučna osnova i поблиže obavjesti sadržane su u „Hrvatskom Trgovcu“ od 15. t. mj. školarina iznosi 100 kr. za cijelo vrieme u 2 obroka, a osim toga plaća se u ime članarine mjesečno 2 kr., a isto toliko za tečaj stenografije i pisanja na stroju. Upisivanje obavija se kod spomenutoga društva ulica Marije Valerieje br. 2 između 6 do 9 na večer.

Novi papirnati novac (banknote) od 20 kruna stupiti će u promet dne 15. septembra 1900.

Glad u Crnoj Gori. Hrvatske novine piřu, da se u južnu Dalmaciju seli narod iz Crne Gore radi nevolje i glada, koji tamo vlada. Buduć je paku letos i u Dalmaciji jedno radi nerodice, tuče i drugih nevolja, to ovi dosljedci iz Crne Gore otmilju domaćim ljudem kruh iz ustiju.

200 osoba utopljeno. Iz japanskoga mjesta Jokohame javljaju, da je usljed velike i nesprestane kiře poplavljeno više kotara. Voda je učinila silne štete, nu što je groznije, jest to, da je u vodi našlo smrt preko 200 osoba.

Burski general Dewet. Najnovije vjesti sa transvaalskoga ratišta javljaju nove uspjehe burske vojske, koja još postoji unatoč tome, što Englezi već šest punih mjeseci javljaju, da je uništena. Na celu jedne od tih junačkih četa stoji, kako je poznato, zapovjednik Dewet, čije je ime postalo strašno Englezom. Za primjer, kakov utisak imaju Englezi o tom slavnom vojskovođji, neka služe ove rieči dopisnika „Daily Telegrapha“, koji piše: Uviek Dewet! Mjeseciina izlazi, a signali dojavljaju: „Pazite! Dewet je u sumi i dolazi u New-castle! Sunce izlazi, a heliograf javlja: „Budite na oprezu, jer je Dewet u Bethlehemu, te može pokušati, da zadrži dva u LadySmithu ostavljena bataljuna!“ U sumračje dava se znak zastavama: „Dewet se sa sedam komanda povukao preko Eundyleugh-skih klanaca i kreće proti generalu Dartnellu u Dundee.“ Progone ga Rundle, Hunter, i Methuen. Prvomu nije dao odahnuti tri mjeseca. 30.000 vojske čeka na nj na granici Natala. On je probio spojne linije i sa 7.000 momaka sve drži u napetosti. S tim ljudi se brani proti stražnjim spojnim četam u Oranju i proti Rundleu, Brabantu, Methuenu i Hunteru, te paralizuje djelovanje natalске vojske do Standertona. Proti njemu stoji 80.000 englezkih vojnika. Pa ipak ljudi Dewetovi nisu ni hrabriji, ni organiziraniji od naših, a po svoj prilici nemaju ni glavnoga štopa, a mislim, da su i svoje prevoze pootimali našoj vojsci. Kako to on čini? Buduć će vojske požaliti, što Buri nemaju uza se vojnih spisatelja. Operacije Dewetove, i ničije druge, biti će predmetom razpravljanja za svakog konjaničkog profesora na svakoj inozemnoj vojnoj školi. Njegov će se način vojevanja proučavati, a njegov će praksu slediti vojskovodje. I što god mu se dogodilo, ima Dewetovo ostati čer sačuvano i kasnijem pokoljenjima svijeta.“ Takvu svjedočbu izdao je tom riečkom vojskovodji neprijatelj njegov i njegovog naroda.

Rukoviet novosti iz Rieki i Suřaka. Dne 23. pokopaše u Celju velovriednoga starešinu riečkih kapucina čestitoga O. Samuela, koji je kroz dugi niz godina propoviedao rieb božju po crkvah našega Primorja. Vječna mu uspomena među nama!

Proře nedjelje i ponedjelka obavio je u riečkoj pravoslavnoj crkvi sv. Nikole, pravoslavni vladika g. Gruije iz Plaskoga sv. obrede. Koli donaci pravoslavni toli mnogi novjerci prisustvovaše mnogobrojno tim obredom.

Dne 22. t. mj. dogodila se je nesreća nekomeu Petru Kovaciću radniku iz Sv. Petra u Kranjskoj, koji je bio namješten kao poslužnik na željezničkoj postaji na Rieci i koji je zbog neopreznosti pao sa prozora, na kojem je postavljao stakla, tri metra duboko. Teško ranjenoga preneseše u gradsku bolnicu.

Riečki „Ungarezi“ poveseliše se do lozku madjarskog ministra trgovine g. Hegeudis-a, koji je stigao 21. t. mj. na večer na Rieku. Riečke prodane novine pisale su, da ministar dolazi na Rieku radi toga, da prouči trgovačke odnoseje na Rieci, da se popita za nevolje i potrebe puka, a kad tamo, jedva je stigao na Rieku, pošao je sa družinom i u pratnji prijatelja i štovatelja parobrodrom u Metke. Sada neima više ni govora o tomu, da bi se g. ministar ikoliko pozabavio na Rieci radi riečkih posala, radi kojih si stalno nerazbija odvise glavu. On je dořao sa obitelji

na Rieku radi zabave i zaplovio put Venecije novim parobrodrom g. Svarca, parobrodrom, koji nosi njegovo slavno ime. Riečka trgovina može valjda još koliko, toliko čekati. Kad se je iz Meteka vratio, pošao je da vidi u druživu riečkoga guvernera madjarske konje, koje nabaviše Englezi za Afriku, pa frkne na kolodvor i — Bog tela Pole!

Hrvatska pukovnija baruna Ramberga, koje dio boravi već dulje vremena na Rieci, dobila je ovih dana novo ime po novom vlasniku, a to je c. i kr. podmaršal Cattinelli.

Englezka vlada predviđa valjda i sama, da se rat proti Burom nebliza jošte kraju. Inače nebismo znali, radi česa šalje iz Rieke još uvijek konje u Afriku. Zadnjih dana stigla su na Rieku iz Madjarske tri teretna vlakna. Ti konji ukrcani su na parobrod „Suffolk“ i odplovili put Afrike, odakle se neće stalno nijedan vratiti u madjarsku domovinu.

Povodom smrti kralja Umberta „ku-medijali“ su i riečki nespařenci na račun šake talijanskih državljana. Bilo je crnih zastava i brzojavnih sažalnika te se je mogla madjarska vlada i ovom prigodom uvjeriti o tom, da riečke „Ungareze“ vuče sreće više u Rim nego li u Budimpeštu, koja je tim „Ungareziom“ samo krava muzara.

Dne 21. t. mj. zatvoren je na Rieci neki francezki radnik Sagnac, koji, vodjen u tamnicu grdio je i psaoa osobu Njeg. Veličanstva. Drži se, da je to član zlo-sretne anarhističke družbe.

Braća naša Česi, koji borave na Rieci i Suřaku htjeli su zasnovati narodno-češko društvo „Česko-slovenska jednota“. U tu svrhu predložili su madjarskoj vladi pravila na potvrdu. Nu ta „liberalna“ vlada zabacila je pravila, jer da Česi nisu podanici zemalja Ugarske krunice i da nazrieva u tom druřtvu „panslavističko“ ognućje! Neka nam još tko reče, da Madjari nisu pravi liberalni vitezovi! Lořo mora negdje stojati ta madjarska država, kad se boji nezatnog slavenskog druřtva.

Poznata tiskaru g. Mohovicu počela je izdavati talijanski ilustrovani listić pod imenom „Piccolo illustrato“. Sada imadu riečki „Ungarezi“ dva ilustrovana lista i to madjarskog „Fiume“ i talijanskog „Piccolo illustrato“. Tako je sada pravo i pravim i patvenim Madjarom, jer imadu svaki svoj list.

Danteov „Pakao“. Knjižara Vitaliani u Zadru, što je izdala svojom nakladom u hrvatskom prevodu Danteov „Pakao“ iz glasovitoga djela „Božanska komedija“ nudja taj dio ukusno vezan za 12 for. Preporučamo to krasno djeo našim čitateljem.

Pobjeda glagolice u zadarškoj biskupiji. Dne 23. t. mj. brzojavljaju „Hrv. Pravu“ iz Rima, da je glagolica u zadarškoj biskupiji pobjedila, čemu od sreća se i mi veselimo.

X. Letopis slovenskih posojilnice za 1. 1899., sestavil Franjo Jořt tajnik „Zveze slovenskih posojilnic“ u Celju. Izdala in založila „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celju. Celje 1900.

Sa zahvalom primili smo gornje izvješće o savezu slovenskih posojilnica, iz kojega doznajemo, da imade u toj „Zvezi“ 20 posojilnica iz Koruske; 27 iz Kranjske; 40 iz Štajerske i 11 iz Primorja i to: Bovec, Gorica (pučka posuj.), Gorica (trg. obrt. zadruge), Kobariid, Kopar, Nabrezina, Pazin, Podgrad, Pula, Tolmin i Votosko.

spavalo te bijaše probudjeno glasom zvona, koji je tarobno groznu nesreću javljao. Vratu podpirivao je za nesreću jak vjetar te bijaše tim vrio otegoćeno gašenje. Srećom mogoše se spasiti svi ukučani iz upaljenih kuća. Štetu računaju približno na 100.000 kruna.

Proslava obletnice „Delalskega podpornoga društva“ u Trstu izpala, je prošle nedjelje koli prije — toli posije podne sjajno nad svako očekivanje. Slovenci Trsta sudjelovali su kod te proslave u većem broju nego li nikad do sada. Živili!

Kotarska gospodarska zadruge u Materiji pozivlje svoje članove na XV. redovitu skupštinu, koja će se vrsiti dne 9. septembra 1900. u 2 sata po podne u prostorijah g. Zupančiča u Materiji sa sljedećim dnevnim redom: 1. Uplata godišnjeg prinosa; 2. izvješće predsjedništva; 3. izvješće blagajnika; 4. obćenita priobćenja i predlozi; 5. izbor novoga odbora i 6. srećkanje različitoga oruđa i sjemeņa.

Ravnateljstvo družbe sv. Cirila i Metoda u Voloskom, javlja koliko sledi: Tvornica koja je preuzela proizvodnju žigica na korist družbe sv. Cirila i Metoda za Istru, doposlala je ovih dana družbi iznos od K 463-44 kao na ovu odpuđajući dio dobika od prodaje družbinih žigica u razdoblju od 1. travnja do 30. lipnja t. g. U tom razdoblju razprodalo se je u svim zemljama u kojima obitavaju Hrvati 772.400 škatuljica družbinih žigica. Ako se uzme u obzir, da su se družbine žigice kroz ta tri mjeseca raspćavale u Hrvatskoj, Slavoniji, Dalmaciji, Bosni, Hercegovini i Istri i ako se nadalje uzme u obzir broj hrvatskog pućanstva u tim zemljama, tad u istini moramo izjaviti, da količina prodanih družbinih žigica neodgovara nadam, što ih je družba u ovo poduzeće polagala. Ravnateljstvo je na sve moguće načine pozivalo i poticalo i pozivlje sveđjer rodoljubne Hrvate, da rabe izključivo družbine žigice, jer će tako bez ikakve žrtve veoma koristiti družbi. Sa svim tim ovo poduzeće nije u prvim trim. mjesecima niti srednje uspjelo. Što je tomu uzrok? Jedino nemar i mljohlavost većine Hrvata. Kad bi svi Hrvati u svim gori navedenim zemljama zahtjevali i rabili posvud i svagda samo družbine žigice, tad bi ih i svi trgovci morali prodavati a tad bi se jamačno prodalo mjesečno onoliko tih žigica koliko se ovo prodalo u tri mjeseca. Da se mjesečno prodaje 772.400 škatuljica družbinih žigica — a to je vrlo lahko moguće. — tad bi družba od toga poduzeća imala na godinu čistoga dobika od 5661 K. Tim novcem mogla bi uzdržavati najmanje 5 družbinih škola. Tekom ove godine otvorila je družba u vlastitim zgradama svoje zabavište u Malom Lořinju i družbinu školu u Livadam. Joř ove godine otvorit će se družbine škole u Voloskom i Opatiji. Družba preuzima usljed toga na sebe preveliki teret, te nebude sa strane Hrvata dovoljna poduprieta, tad neće za cijelo moći taj teret snasati. Svi Hrvati moraju dakle priskoćiti družbi u pomoć prinosti a najlagli način doprinasti za svete svrhe družbe jest izključiva poraba družbinih žigica jer nije skopćan š nikakvim žrtvami. Navlastito hrvatski rodoljubni krasni spol morao bi rabiti u kućenom gospodarstvu izključivo družbine žigice i živo agitirati kod muřkaraca, za izključivu porabu istih. Ugladajemo se samo u pořtvornost naših krvnih neprijatelja u Istri „Lega Nazionale“ dobiva od prodaje leginih žigica mjesečno K 200. Nastojmo iz petnih žila, da se družbine žigice uvedu u sve naše hrvatske kuće i da postane poraba istih u svim hrvatskim zemljama skoro izključiva. Tim ćemo družbi i narodu veoma mnogo koristiti a ništa žrtvovati.

Istarski Talijan—anarhist. Iz Splita javljaju, da bijaše tamo uhvaćen prošloga čedna istarski Talijan Lazzari, okrivljen radi anarhizma. Pretražen mu bijaše stan i nadjeno anarhističkih novina i pisama.

Primamo i priobčujemo:
Drugi slovenski katoliški shod v Ljubljani. Vspored obravnava in shodov: Ponedeljek. 10. septembra ob 5. popoldne „Pridi sv. Duha“ in blagoslov, Stolna cerkev. — Ob 6. zvečer. Osnovni shod, Alojzijevec. — Ob pol 9. zvečer. Zabavni večer „Meščanskega kluba“, Katoliški dom. Torej. 11. septembra ob 8. zjutraj. Slovesna sv. maša, Stolna cerkev. — Posvetovanje odsekov: Od 10. do pol 12. Solstvo, Katoliški dom. — Od 10. dalje. Socijalni odsek. Staro strelišče. — Od 10. dalje Časnikarstvo, Rokodelski dom. — Od pol 12. do 1. Krščansko življenje, Semenška knjižnica. — Od pol 3. do pol 4. Solstvo, Semenška knjižnica. — Od pol 3. Socijalni odsek, Staro strelišče. — Od 2. dalje Časnikarstvo, Rokodelski dom. — Od 2. dalje Organizacija, Katoliški dom. — Od pol 4. do pol 5. Krščansko življenje, Semenška knjižnica. — Od pol 5. zvečer I. slovesni shod, Alojzijevec. — Od pol 9. zvečer. Pozdrav „Slov. kršč. socijalne Zveze“ katoliškemu shodu, Katoliški dom. — Sreda 12. septembra. Ob 8. zjutraj Tihla sv. maša (govor). Stolna cerkev. — Ob pol 10. zjutraj II. slovesni shod, Alojzijevec. — Ob 8. popoldne III. slovesni shod, Alojzijevec. — Ob 7. zvečer Slavnostni komers akademičnega društva „Danice“, Staro strelišče.

Pozor! Gospodje, ki so dobili te dni vpraševalne pole glede katoliškega shoda, prosimo, da pole kakor hitro mogoče izpolnijo in pošljejo tajniku pripravjalnega odbora g. dr. Evgenju Lampetu v Ljubljani. Prosimo, da točno odgovore na vsa vprašanja in natančno zapišejo imena. — Čim prej ima pripravljani odbor odgovore v rokah, tem lepši bude red in tem lažje bode preskrbel vse potrebno za udobnost dragih gostov. — Pripravljani odbor za II. slov. katoliški shod.

Dragocjene pobožne uspomenne izmjenjaju se za odprabljene postanske biljgovke. Obavestiti daje Bureau Bethlehem, Brengenz (Voralberg).

Našim protivnicima.

Otolismo jačoj buri, Otolismo večoj sloti, Kada ste nas u davnini Raspinjali na Golgoti.

Sad vam zahman svaka muka Mi kidamo teške uze, I osvetu sa nebesa Krvave nam vape suze

A Bog, slono svakom sudi I vama će suditi znati, Vi morate u grob leći Nana mora sunce sjati!

R. Katalinić-Jeretov.

S Bogom!

Zapričen naglim odlazkom, žao mi je, što svoje znanje i prijatelje nisam mogao da pojedince pozdravim, pa ovim putem kličem svima: ostanite mi zdravo! U Puli, 30. kolovoza 1900.

Ljubomir Nehrony.

Svieće od pčelinjeg voska sa jamčevinom od K 2000

preporučam 6. svećenstvu, crkvenim upravama i slavnom općinstvu uz cianu: *Eg po K 4-90*

Voštene svieće I duplire I (austrijski sastav)	4-40
Svieće I duplire I (talijanski sastav)	3--
Svieće I duplire II	2-40
Tamjan lacrima I.	2-40
II.	2--
grauis	1-20
Povošteno platno za oltare	2--
Stijenji i stakla za vječno svjetlo po običnoj au cianu.	

Naruče u vrijednosti od 20 K napried, pošiljam franko. — Pri točnoj uplati dajem popust od 3%.

Sa odličnim slovnjenjem
J. KOPAČ,
 Ulica sv. Antona 7. Gorica.

Oglas!

Podpisano objavljuje ovini, da poduka na delavskoj školi u Kastvu počima dne 17. septembra. Upisivanje učenika biti će dne 15. i najkasnije dne 17. septembra za dnevne učenike, a za nedjeljne učenike dne 16. septembra.

Opaza se, da je nedjeljni tečaj na delavskoj školi odredjen samo za odraslije naučnike i zanatnike.

Ravnateljstvo delavske škole,

U Kastvu, dne 31. augusta 1900.

M. ŠEPIĆ.

Br. 579:1

Oglas.

Razpoloživih je:

poprlici	25	kvintali prosa,
„	40	„ krumpira,
„	600	„ hekt. mostla.

Prosio i krumpiri biti će predati odma, a predavanje mostla slijedilo bi medju 20. rujna i 10. listopada dojdućeg.

Ponude nek se pošalju na c. kr. ekonomički ured u Biogradu na moru. (Dalmacija).

C. kr. ekonomički ured.

Josip Potočnik

Via Giulia broj 5. — u Puli — Via Giulia broj 5.

Skladište

glinenih peći • • •

• • • i štednjaka.

Preuzimlje

svakovrstne radnje, zasjecajuće u taj obrt.

Zastupnik tvornice pokućstva

J. J. Naglas-a u Ljubljani.

Čestitam i radujem se s Vama na tako dobrom izradku,

piše odličan trgovac gospodin **Ivan Prelog iz Trata** prvoj kranjskoj tvornici tjestenina **Znidaršič & Valenčič u Ilirskoj Bistrici.** — Izvornik ovog pisma od 22. januara 1900 stoji svakomu na ogled.

U LJEKARNI

E. TOMAJA nasljednik A. WINGER

ZAGREB - Illica broj 12 - ZAGREB

dobivaju se osim svih ostalih lijekova nekoji obće prokušani i vrlo koristni, osobito preparuce vrijedni ljekovi:

Mazilo protiv kostobolnosti ili protinu, reumatizmu, kalajca i trganja u koubi, klončnosti ili glavobolju u iljak, boli u kukovici i kraljacima, kostačom poganim, probadanju, svakovrstnim natečama. Ciena 50 nov. **Mazilo protiv kosačijih ili bolnih i za prsa, kojom se liječi kosačij, prehlada ili katar u prahu, pluća, teško disanje, promuklost u glasu, spljivost.** Ciena 50 nov. **Trava protiv kolozovine i gripa** djeluje protiv kosačij, bjesolci, akrofomozni, podbulnosti, dječijoj kolizovini, teškijm bolovima, slabokrvnosti, nemoci. Ciena 50 nov. **Pojaceno svedsko kamilje ili svedsko životna tinktura** (Leberessenz) Ovim se glasovitim sredstvom očišćuje krvotok, popravlja i obnavlja i obnavlja i obnavlja krvna bol, obnavlja teško ili nemanje, djeva zapaljena i vjerna, odvlača se bol u žilici, izlučuje gnojeva, žučica, gnojeva ili žučica, razvijaše ili gripa u trubu. Ovo su toli korisno djelujuća svedska tinktura redovito pije sačinat će si zdravlje, sjelacu snagu i zapriječiti i same bolesti. Ciena, flasići i napukom 50 novica. **Trava za blago** ili za mazu, za kosačij kah i kosačij, za vjere, krave i vjere, za ligano življenje, za obnavljanje žilica i vjere, kada blago neče rado iderati pa se napuhaju. Krave davaju od njega više i boliga mlijeka, kojom postaju čiji i jači. Ciena jednom oman 45 nov. **Svjetsko plućice** najsigurnije sredstvo za dječanje i snazanje žilica ili stomaka i crjev, za otvaranje prot zapetosti, nevani kret u glavu i prsa, protiv kolozovine. Ciena 50 novica. **Mazilo za blago osobito za koje i vjere protiv kosačij boli, agricidni, materijalni žilac, ntečenoš i uskladi, poče teškoga napora, za obnavljanje i obnavljanje žila i živaca.** Ciena 50 nov. **Antiseptična voda** za traganje i za traganje sačinjavu se zubi od krvarenja, zapriječuje i obnavlja zubobolu, ublažuje mero ota zubi, razvijaše usta, uklanja neugodan vjor, i dala 60 nov. **Fina smrekova esencija.** (Fichtennadel Essenz) za čišćenje i razvijaše sraka u sobah, za dhanje i za plućne. Po 50 nov. **Tinktura protiv izpadanja vlasi** svježuje i hrani korenje vlasi, odmarajuje plinici i pospijuje za tole. I dala 50 nov. **Mast protiv blajca,** krastim peronit i osposobinava, v ločiči so nov. **Antiseptin.** Prati protiv znojnice ili ponu, protiv najaliti. Ciena 50 nov. **Tinktura za kurio oči** izvorno sredstvo. Ciena 50 nov. **Dva spitzer pomast za lice** protiv sunčanin pijezam ili šikovom, odmarajuje prekomjernu rumenilo lica i nosa, hrupavost, osipolite na licu, protiv gljavičnog, bjelosti, bjeloca i gnoja obraza i ruka. Ciena većem ločiči 50 nov. **K tona** spada još konakov sapun po 40 nov. **Trava protiv kolozovine** najbolje sredstvo za poljećavanje i pomlađivanje lica te porve netkočijev i vrlo ugodnog mirisa. Nagradjen na Pariskoj izložbi sa zlatosom diplomom. Dobiva se u boji bijeloj, ružičastoj i žutkastoj. Ciena kuni i for. **Svjetlon oganjino.** Najfiniji sapun od svih sapuna. On osvježuje te pomlađuje lice. Sasavjen je od najčistijih vjari, a odvlače se vamedno ljubkim mirisom. Jedan komad sapu so nov. **Crno oganjino** jest izvorno sredstvo protiv svita manama tenom. Kao i na svu pečurku, svjedice, crvene mije, pluge, opora tova i. d. Uključ svoga kemičkoga sastava, sa se katalinina mast uklada se pokrvari po to ime imade većinost pred svim o stalin sticim sredstvima. Ciena ločiči i for. **Plava oganjino** jest izvorno i izkustvom prokušano voda za kovu. Njom se sapjećava izpadajuće kose, omezuje stvaranje peruti i oljača vlasiće. Ova voda postjeđe također i to svojstvo, da postjeđe kosi ljepe mero oti. Ciena boči i for. **Mirisna žesta za sobe kadili,** nekolicu kapi žire po sobi preugodna miris. Flasića 50 nov. **Otrov ili cemer za sijenje i kimače.** Flasića 50 nov. **Antiseptično od Rodica** protiv gnojevi ili čimici. Manja bočica 50 novica. **Tko naruči od gornjih stvari za 5 for. tad plaćam poštalinu.** Fine parfume, mirisave vodice, razne pomade, i boje za farbjenje kosa, da siede kosa, tjestine za zube od kojih zubi pobijedju; Spužve za umivanje, kefiće za čišćenje zubi, za kausku, bandaže, poveljeza rane, pojase, kirurške sprave; Ruskoza čajja, finoq Jamalica-Ruma, Malaga-vino, francuzkoga Cognaca.

Zaloha mineralnih voda. — Sve po novinam oglašene medicinske specijalite.

Knjigotiskara i knjigovežnica J. Krmpotić i drug.

U PULI

prima sve u knjigotiskarsko-knjigovežku struku spadajuće radnje koje izvršuje brzo i ukusno.

Zaliha svijuh tiskanica za župne i občinske urede,

kao također pisacćeg papira.

Preporuča se toplo rodoljubom u Istri i u drugih pokrajinah.

Sve tiskanice

za štedovna i zajmovna društva u obće

preskrbljuje točno, brzo i jeftino.

Opazuje se, da tiskara preskrbljuje sve tiskanice, koje se rabe, bez da bi joj to stranka naznačivala, to jest sve, što je za početak poslovanja potrebno; biljeuguje također knjige itd.